

Előfizetési díj:

Egész évre . . . 8 kor.
Félévre 4 kor.
Negyedévre . . 2 kor.

Egyes szám ára 10 fill.

Megjelenik minden
vasárnap.

Telefon szám: 15.

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

A FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Zárda-utca
17. szám,

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

A kiadóhivatal

munkakörét *Hagelman
Károly* könyvkereskedő
vállalván magára, az előfizet-
ések, nyiltér és hirdetési
díjak és a lap szétküldésére
vonatkozó felszólítások ide
intézendők.

II. Rákóczi Ferenc.

Irta: Széchényi Aladár gróf.

Buda várának a töröktől való visszavétele után a magyar országgyűlés 1687-ben lemondott a nemzetnek szabad királyválasztási jogáról és eltörölte az arany bullának azon cikkelyét, mely a nemzetnek a fegyveres ellenállási jogot biztosította, azon indokolással, hogy az ország hálával tartozik a Habsburg uralkodó családnak, mert főlzsabadította a török járom alól és azért törvénybe iktatta a Habsburgok fiágának öröklési jogát. Bécsben Lipót császár és Kollónics bibornok, ki a bőkezű Széchényi György után az ország primása lett, ezt úgy értelmezték, hogy a nemzet lemondott alkotmányáról és beleilleszkedett az örökös tartományok keretébe. Tényleg úgy bántak Magyarországgal, mint meghódított tartománnyal. Országgyűlést egyáltalában nem tartottak, a meztelen önkény uralkodott minden téren. A nádor Esterházy Pál, ki az udvar körüli érdemeiért német birodalmi hercegi rangot kapott, nem az alkotmány öre, hanem annak kijátszója volt. A vérpadon kivégzett, vagy külföldre menekült magyar hazafiaktól elkobzott vagyonnak egynegyed része, egyezés szerint, őt illette meg és ezért engedelmes szolgája volt a hatalomnak, de annál gyűlöltebb alakja a magyarságnak. Lipót császárnak magyar ügyekben ő és a primás Kollónics bibornok voltak kizárólagos tanácsadói.

Kollónics minden reformjának, egész működésének alap gondolata az országot magyarságából kiforgatni, először koldussá, azután németté tenni. Ez neki helyenként sikerült is. Voltak egész vármegyék, mint pl. Baranya, melyek teljesen német kézre kerültek; ennek mai nap is láthatjuk még nyomát. Az adó kivétel természetesen önkényesen történt, országgyűlés nélkül. Minthogy a nehéz viszonyok a birtokos osztályra újabb terheket róttak, ezek jobbágyaikon kárpótolták magukat, kikkel úgy dolgoztattak mint az oktalan állattal. A paraszt legfő-

jebb lelkét mondhatta magáénak. A birtokos osztály, de főleg a főnemesség, mely másfél századon át az állami önnállóságnak és nemzeti eszmének volt törhetlen előharcosa, a saját jobbágyaitól való féltében meghunyászkodva viselte az idegen kényuralom igáját. Bécsbe költöztek, németekké lettek, fényesen és pazarul éltek s irgalmatlanul sajtolták véginséggel küzdő jobbágyaikat.

A nép, az agyonnyomorgatott nép, megtett mindent a mit tehetett. 1683-tól 1690-ig 30 millió forintot fizetett adóban, vagyis 7 év alatt többet mint 100 év alatt a töröknek. Minthogy a szertelen terhet a megfogyott és elszegényedett jobbágy nem bírta fizetni, reá küldötték a katonai executiót, mely kiüzte házából s elvitte mindenét. Ha az áldozat sirni vagy könyörögni mert, félholtra vagy nyomorékká verték. Ebben az időben igazsággá vált az a dal, hogy a jobbágy:

•Vérrel szántja földjét,
Vérrel boronálja. •

Abban az időben a költészet, mely nem a nagy urak palotájában és a nemesi curiákban, hanem a szegények kunyhóiban született, volt a nemzetnek politikai programja, mely a nemzeti követeléseket foglalta magában. Hogy mit akart a XVIII. század hajnalán a magyar nemzet, azt megmondja költésze.

A tömeg azért élt és küzdött, azért fohászokodott Istenhez, hogy:

•Támaszd föl és hozd fel a mi szép napunkat,
Láthassuk békével a mi országunkat,
Vigy ki belőle minden labancokat,
Építhessük meg romlott templomidat. •

A Kollónics-féle rendszer törhetetlen állapotokat teremtett; gyümölcse kezdett beérni; az általános elkeseredés tetőpontját érte. Az idegen uralom volt az, mely ellen minden gyűlölet fordult: oh te átkozott Bécs! Sok károkat tettél

— kiált föl a közvélemény s jel-szava az hogy: ki a némettel!

•Mert míg a hazában csak egy német léssen,
Békesség soha ott nem léssen egészen.
Practicának magva hogy végkép enyészessen,
Ki kell a németnek pusztulni egészen. •

A talaj teljesen elő volt készítve a szabadságharcra, csak a vezér hiányzott, ki annak élére álljon. Miután a főurak nagyobb része a nádor Esterházy Pál példáját követve nyomorult, haszonleső labanccá lett, Thököly Imre megmessze a hazától Kis Ázsiában élt, sokáig nem akadt vezér.

Végre megtalálták azt, ki állása, rangja, tehetsége, vagyona, és mit először kellett volna felemlitenem, kristály tiszta jelleménél és önzetlen hazafiágánál fogva leg-hivatottabb volt ezen dicső szabadságharc élére állani, II. Rákóczi Ferenc fejedelmet, híres nemzetségek e néven második sarját. Rákóczi Ferenc, a német birodalom fejedelme és Magyarország leggazdagabb főura, a Rákócziak és Zrinyiek dicsőségének örököse, ez időben 1697-ben mint hontalan bujdosó Lengyelországban lappangott. Még 27 éves sem volt s rövid élete már is a hányatások végtelen láncolatából állott. Apját soha sem ismerte, édes anyját, a hőselkü Zrinyi Ilonát második férjének Thököly Imrének végzete sodorta magával, 1688-ban, mint 12 éves fiút, elszakították tőle és soha viszont nem látta. Ismervén családja annyi jeles tagjának végzetes sorsát, két nagyatyja II. Rákóczi György és Zrinyi Péter tragikus halálát, édes anyja számkivetését, nagybátyja Zrinyi János fogságát, sokáig nem akart a közélet süppedékes talajára lépni, hanem egészen családjának és magánügyeinek élt. De a Rákóczi név sokkal ellenállhatlanabb vonzerőt képezett a tömegekre, semhogy annak viselője egyszerű magánember maradhatott volna, másrészt Bécsben Zrinyi Péter unokáját, Zrinyi Ilona fiát és Thököly Imre

mostoha fiát különben is született összeesküvőnek tartották és 1701. április havában úgyszólván minden terhelő ok nélkül nagysárosi várban, német katonákkal elfogatták és Német-Ujhelyben ugyanazon szobába zárták, melyben vértanu nagyatyja Zrinyi Péter töltötte utolsó napjait. Rákóczinak sikerült nevének és egy Lehmann nevű német katonatisztnak segítségével, ki ezért kegyetlen halállal lakolt, megmenekülni és elszökött Lengyelországba, hol fegyvertársával, jó barátjával és későbbi bujdosótársával Bercsényi Miklós gróffal találkozott. 1703. május havában tüzték ki az első Rákóczi zászlókat Beregszász városában, hol a nép nagy tömegekben esküdtött hűséget a fejedelemnek, ki maga júniusban érkezvén a magyar határhoz, mintegy 3000 ember kíséretében a vereckei szoroson át magyar földre nyomult, hol a vérig sanyargatott föld népe mint Messiást fogadta. A szabadságharc, mely Rákóczi nevével egybeforrott, változó szerencsével 8 évig tartott és a szatmári békével végződött, midőn a kurucsereg maradványai, mintegy 12000 ember, 1711. május 1-én a Szatmár melletti nagymajtényi sikon Károlyi Sándor alatt lengő zászlók és harsogó kúrtszó mellett letette a fegyvert, miután a béke az országnak törvényes jogait — bár töredékesen — de mégis biztosította.

A Rákóczi mozgalom természetes következménye volt a Kollonics rendszernek, az idegen uralomnak és a nép végtelen testi-lelki szenvedéseinek. A fölkelés gondolata nem is azok agyában fogamzott meg, kik annak később vezetői lettek, hanem a nagy tömegek ragadták kezükbe Rákóczi zászlaját, melyre a „jus libertate“ jellige volt felírva.

A Kollonics rendszer recsegve és ropogva összedőlt és soha vissza nem tért többé eddigi élességében és meztelenségében. Ez a tömegek érdeme s e tényben nyer kifejezést II. Rákóczi Ferenc mozgalmanak nagy nemzeti jelentősége.

Maga Rákóczi Ferenc nem vette igénybe a szatmári békében neki biztosított jogokat. Megtarthatta volna összes címeit, egész vagyonát, lakhatott volna bárhol az országban, ha leteszi a hűségesküt. De ő nem tette le azt, mert nem bizott a béke őszinteségében, nem bizott a Habsburgokban, kik annyiszor megcsalták a nemzetet. Levonta magatartásának következményeit s mártyrja lett az ügynek, melyet diadalra segíteni nem birt. Itt hagyta gyermekeit, kincseit, királyi vagyonát és elzárkózott mindentől, mi reá nézve értékes, mi szívének kedves lehetett. Haladt oda, hová végzete vitte:

„A merre tenger zúg,
A merre a szél jár,
Csillag lehanyatlik,
Ott nyugszom meg én már.“

Önkényt választott számkivetését 1711-ben kezdette meg és bevégezte 1735-ben, midőn 24 évi számkivetés után nemes lelke elköltözött teremtőjéhez.

A szegény tömegek, jobbágyok és parasztok, szívébe zárták emlékét és emberöltőről-emberöltőre megőrizték hűséges szeretettel. A tömeg szenvedéseit és csalódását, tört reményeit és bánatát a Rákóczi névben foglalta össze és ez a név a főurak palotáiból, a nemesek curiáiból és udvarházaiból száműzve a szegények kunyhóiban és szalmatetős viskóiban templomot talált, hol 2 századon át kegyelettel áldoztak emlékének. A főurak és birtokos nemesek, egyszóval az uralkodó

osztály, csakhamar az 1715. évi XL. törvénycikkben nemzetünk örökös gyalázatára és szégyenére nevét is megbélyegezte.

Történelmünknek ezt a szégyenfoltját kívánja a magyar nemzet most jóvá tenni, amennyiben behozza dicső fejedelmünk idegenbe porladozó hamvait és kitörüli törvény-könyvünkől a legeszményibb szabadsághősünk nevét gyalázó törvénycikket.

II. Rákóczi Ferenc élete tündöklő és utánozandó példaképen lebeghet minden magyar ember, de különösen társadalmunknak vagyonosabb rétegei előtt. Hány gazdag urat láttunk az országban, ki saját kényelmén és nagyuri szórakozásain kívül nem törődik semmivel a világon, még a saját magánügyeit sem végzi el rendesen, annál kevésbé érdekli a haza sorsa. Tanuljanak II. Rákóczi Ferenc dicső fejedelmünktől rendíthetetlen kötelességérzetet és ideális, önzetlen hazaszeretet; ő is kényelemben és királyi fényben tölthette volna napjait, — hisz fölajánlották neki a lengyel koronát — de a helyett fölládozta mindenét az elnyomott, szegény magyar hazának. Emléke éljen örökké nemzedékről-nemzedékre, míg csak magyar él ezen a földön.

Csokonya ünnepe.

Csokonya hazafias polgársága 1898. évi március 15-ikének ünneplése alkalmával Szalóky Danielnek, a község érdeműs, lelkes tanítójának indítványára elhatározta, hogy a legnagyobb magyarnak: Széchenyi István grófnak és a szabadság langlekű szószólójának: Kossuth Lajosnak szobrot állít.

Az ige csakhamar testté lett. A hazafias község lakosságának közadakozása és a Széchenyi grófok tsmert áldozatkészsége, hamarabb mint sem gondolni lehetett, volna, megteremtette az alapot, melyből a

T Á R G A.

Rákóczi hamvai.

Haza hozzuk végre
A szent hamvakat,
Miknek helye úthon
Eddig nem akadt.
Bár mindenki tudja,
Hogy ő mi nekünk:
Eszményünknek képe,
Egy félistenünk!

Kik annyit szenvedtünk
Immár azelőtt,
Az Uristen küldte
Nemzetünknek őt.
Ha ő nem lett volna,
Ugy talán e nép
Már a sötét sírba
Ott feküdne rég.

Rákóczi, Rákóczi!
Te dicső alak.
A milyen kevés volt
Itt az ég alatt.
Ugy szeretted ezt a
Szegény nemzetet,
Ártatlanul aki
Annyit szenvedett...

Csupán ennek éltél,
S küzdöttél ezért,
Lesz-e hát királyunk.
Ki téged megért?...
Szabadság kell nekünk,
S amely nép szabad,
Annak a királya
A legboldogabb!

Neszlepy Tibadar

A fehér hattyu.

Irta: BENICZKI IRMA.

Szép csillagos nyári est volt. A ligetben egy körhinta fel volt állítva. Száz meg száz villany-lámpácska fénye mellett forgott a ringelspiel. Gyönyörű aranyszínőron logtak le a sárkányok, a hattyuk, lovak és elefántok a fabódé padmalyáról. — Olyik egy zöldre befestett szánba volt befogva. A melyben legtöbbszörre idősebb hölgyek foglaltak helyet. Szép, kacér szőke leányok égő arccal ültek a nyeregben és kacagtak, mikor a hátuk mögött ülő férfi őket egy pávatollal, vagy szalmaszállal csiklandozta.

A hinta megállt. És én a nélkül, hogy tudtam volna, hogy mit cselekszem, felugrottam egy elefantra. Kaprazó szépségű szőke leányka ült előttem, egy fehér hattyun.

A haját talán felolvasztott aranyban mosta meg. Máskülönben honnét vette volna a szemképrázó sárga színét? Elindultunk. Én egy diáknak a kezéből kiragadtam egy hosszú pávatollat. Azzal csiklandoztam meg a szép nyakat, gödrös kis állat. Kacagott, oly édesen, mintha tudná, hogy ki ül a háta megett és ki borzasztja fel aranyos nyakfűrtjeit. Aligha nem csalódott. És én nem voltam az, a kinek gondolt. Nem is nézett hátra egyszer sem, de vallai rezgéséről láttam, hogy egyre kacag.

Mást se láttam, mint a leányt! Mikor a körhinta újból megállt és én magamhoz tértem, elpirultam, mint egy normalista, mikor cigarettaztani látja a tanár. Azon módon ugortam le a hintáról és ott hagytam a ligetet, az elefántot és a szép fehér hattyut.

Csöndes, álomba borult utcakon balagtam haza felé. Alig talákoztam valakivel. De én előttem folyton forogtak a körhintán forgó alakok. A szőke, aranyhaju leányka a fehér hattyun. És a többi... És eszembe jutott, hogy valamikor réges-régen én is voltam fiatal. És bolond, mint a — többi... Én is bolondultam minden szoknya — na meg a körhinta után is! Szerettem a ringelspielt, passzióból ültem egy repülő sárkányon és elöttem szintén ült egy bájos szőke leányka egy fehér hattyun. A kit én

szobrok kismelkedtek és a község díszét képező két szobor folyó 14-én nagy és fényes ünnepek között lelepleztetett. Az ünnepély fényét nagyban emelte Kossuth Ferenc és a Széchenyi grófi család több tagjának jelenléte.

Kossuthot Szobbon nagy küldöttség élén Kaposffy Jenő főispán határos beszédben üdvözölte.

A szoborleleplezési ünnepély több ezer főnyi közönség jelenlétében tíz órakor kezdődött. Először Széchenyi István gróf szobrát leleplezték le, mely Széchenyi Géza gróf parkjából kikerített kis téren áll.

Az ünnepély a helybeli dalárda által szépen előadott Himnusz eléneklésével kezdődött.

Ezután Szalóky Dániel mondott határos ünnepi beszédet, majd Kovács József vasuti hivatalnok szavalt el saját szerzeményű, ez ünnepélyre irt költeményét, mely után kezdetét vette a koszorúk elhelyezése.

A Széchenyi grófi család koszorúját a család legfiatalabb tagja, a három éves Széchenyi Lajos gróf tette le a szobor talapzatára a közönség hosszantartó éljenzése között.

A csokonyai nők koszorúját Lukács Lajosné; Somogyvármegyét Sárközy Béla alispán; az országos függetlenségi és 48-as pártét Thaly László; Somogyvármegye függetlenségi pártját Rusa Ernő titkár; koszorút tettek még Kaposvár város; Nagyatád, Barcs, Visonta, Rinyaujlak, Szentkirály, Görgeteg, Kisdobsza, Felsőseged községei nevében a községi főbírák; a kaposvári 48-as és katolikus körök; a nagyatádi ipartestület; a csokonyai izraelita nőegylet; a csurgói Kossuth-szoborbizottság és még igen sok község, kör és egyesület.

Végül a helybeli dalárda énekelt és a Széchenyi-szobortól megindult a közönség a Kossuth-szoborhoz.

Itt a Szózat eléneklése után Arany Balint tanító mondott szép ünnepi beszédet.

Utánna Gál István tanító szavalt el gyönyörű alkalmi költeményét.

Ezután F. Szabó István földmives mondotta el a szobrok történetét lendületes szép beszédben. végül Szalóky a szoborbizottság elnöke átadta a szobrot Kovács István községi bírónak, aki fogadást tett, hogy a szobrot és azokat az eszméket, melyeket a szobor hirdet, követni fogják örökké.

Végül ugyanazon községek és egyesü-

letek, melyek Széchenyi szobrát megkoszorúzták, koszorút tettek Kossuth szobrára is.

A vármegye koszorúját itt Kaposffy Jenő főispán, a vármegyei függetlenségi párt koszorúját Széchenyi Aladár gróf, a függetlenségi és 48-as pártét Chernel Gyula, a Széchenyi családot Széchenyi Gyula gróf tették le s ezzel az ünnep befejeződött.

A leleplezési ünnepély befejezte után Kossuth Ferenc kíséretével együtt a község-házához ment, hol a somogyvármegyei függetlenségi és 48-as párt küldöttségét fogadta. A párt nevében, ennek elnöke Széchenyi Aladár gróf üdvözölte Kossuthot a tőle megszokott ékes szóvalással elmondott következő remek beszéddel:

Mélyen tisztelt és szeretett vezérünk!

A meghatottságnak egy bizonyos neme vesz erőt rajtam, midőn elgondolom, hogy ezen a földön, mely egykor Széchenyi István tulajdona volt, most évtizedek múltával Széchenyi Istvánnak egy vérbeli maradéka Somogyvármegye függetlenségi és 48-as pártja nevében üdvözli Kossuth Lajos kitűnő fiát. Ugy érzem és azt hiszem, hogy most ebben a pillanatban nemzetünknek ez a két halhatatlan szellemi óriása oda fönt az Ur Isten színe előtt kezet fog egymással és örömmel állapítja meg, hogy vérbeli maradékaik Magyarországon küzdenek az ország alkotmányos szabadságáért és függetlenségéért, azért a nagy célért, melyért ők is, bár különböző fegyverekkel, de mindketten ernyedetlenül harcoltak. Bizonyára örömmel állapítják meg most, hogy az a kised tölgy-makk, melyet ők a nemzet termőföldjében annak idején elültettek, nem veszett el, hanem erőteljesen hajt s virágzik, sőt alapos reményünk lehet arra, hogy hatalmas terebélyes tölgyfa leszen, belőle mert hiszen látjuk, hogy az ország legjobb fiai és a nemzet tulnyomó nagy többsége az alkotmányos szabadság és függetlenség kívánásáért egy táborba sorakozik.

Mélyen tisztelt és szeretett vezérünk!

Nagyon jól tudjuk, hogy kezeitek most meg vannak kötve. Nagyon jól tudjuk, hogy kénytelenek voltatok a hatalommal egyezésre lépni, mely egyezés a nemzetre nézve csak félmegoldás, egy fegyverszünet, melynek ideje alatt a királlyal és nemzettel szemben vállalt kötelezettségeket hiven és becsületesen végre kell hajtani. De tudjuk azt is, hogy ezen fegyverszünet idejének lejártával előreláthatólag be fog következni

az a döntő ütközet, mely ennek a nemzetnek a sorsát talán évtizedekre meg fogja pecsételni.

Ebben az élet-halál küzdelemben szerintünk csak egy ember lehet a mi vezérünk és ez te vagy Kossuth Lajos kiváló fia. Bizunk a te bölcses égedben, bizunk a te tiszta jellemedben, bizunk a te önzetlen hazafiságodban, mely tulajdonságokkal a függetlenségi és 48-as párt magasztos eszméit bizton diadalra fogod vezetni. A mi bennünket illet és ezt a derék magyar népet, mely itten körülötted csoportosul, biztosíthatlak, hogy amint hajdanában dicső fejedelmünk II. Rákóczi Ferenc zászlaján a »pro libertate« jelige volt fölírva, úgy mi is csak a szabadság és függetlenség jelígeje alatt fogjuk lobogónkat kibontani.

Vezér! kívánunk neked, tisztá szívvel, erőt és egészséget, mert a te vezetésed alatt kívánunk a jövőben küzdeni és győzni.

Éljen Kossuth Ferenc!

Mire Kossuth az alábbiakban válaszolt:

»Tisztelt polgártársaim! Hallották, miképpen szolt hozzám és önköz a nagy Széchenyinek egyik vérbeli ivadéka. Azt mondá, hogy az ő nagy ősenek szelleme és az én édes atyám szelleme az égben egyesültek. Ugy is van. Együtt öröknek az édes haza fölött. A nagy ellentétek köztük megszűntek és együtt dolgoztak ők már akkor, midőn a hazának megszerezték nagy munkatársakkal együtt a korszerű alkotmányt és szabadságot, és amikor a magyar nemesség magához emelte és keblére ölelte a magyar népet. Együtt voltak miniszterek 48-ban és életutjuk akkor vált el ismét, midőn Kossuth Lajost a nemzet alkotmányának és a nemzet létének védelmére szölytötték az akkori körülmények, amely önvédelem a szokásos magyar atokkal, a szét-huzással és az idegen fegyverek tulsulyával végződött. Ekkor történt az, hogy hosszú szenvedés után Széchenyi a halálban kereste honfiai bánatának feledését, Kossuth Lajos pedig a hazáért tovább élt és az egész művelt világ előtt a magyar függetlenségi eszme megtestesülésévé lett.

És most itt áll együtt a két szobor, itt él együtt a két emlék. Mind a kettő hazaszeretetre tanítja a mai nemzedéket és mind a kettő mint tűzszlop halad előttünk azon az uton, amely nemzetünk jövője felé vezet. Azt mondá megyei pártunk nagyérdemű elnöke, gróf Széchenyi Aladár, hogy e két szobor környezete szerény. De

aztán csiklandoztam egy hosszú pávatollal. Fehér nyakszirtje és rózsás állacskája volt.

Tici is csak aranyhaju volt. És suhogó szoknyácskái voltak. Nagyon szép volt a leány. Nálánál tán nem is volt szebb a faluban.

Fitesné a szegény özvegy timárné büszke is volt a leányára. És ott állt a körhinta közelében. Valahányszor a hinta mellett elhaladt, sugárzott az arca mint a teli hold, mikor tiszta kék az esti égbolt. Figyelmeztette is: »Ticike vigyázz. Tartsd magad jól!«

És a leányka mindig kacagva feleli: »ugyan na!«

Nekem is csak annyit mondott: »ugyan na!« Mikor a pávatollal csiklandoztam az arcát.

Ő előttem lovagolt a fehér hattyun én meg utánna galoppban repültem a sárkányon. És lehet-e elképzelni ennél nagyobb boldogságot, mikor az ember még csak diák? Mikor előtte repül egy angyal, egy fehér hattyun és az ember csiklandozza egy pávatollal hamis, gödrös kis állat?!

A sors úgy hozta magával, hogy együtt mentünk hazafelé. Egy ut vezetett a falunkba. A hold világított az utankra. az az csak világított volna, hogyha ott a firmamentumon lett volna. De nem volt. Nem szeret ő járni a felhők kíséretében,

hogyha csak bujósdit játszik a ravasz, vén golyó...

Sötét volt, mint a zsákban. És Ticike szoknyái suhogtak. Elöl ment a mama egy egész sereg asszonyval. Én meg karonfogvást mentem a leánnyal. Leghátul elmaradtunk.

Nagyon büszke voltam, mikor a leány karját a magaméba fűztem.

Nem téveszti el az utat? — kérde a leányka.

Már mint én? — mondtam büszkén. — Hisz a maturára készültem... én ne tudjam az utat?... Bizza csak rám magát kisasszony! — felelem hetykén.

Azután rám nehezedett a leányka gömbölyű, husos karja. És nem szoltunk egy szót se többé.

Szótlanul haladtunk egy darabig. Mikor a leányka egy halk jajsztót mond.

— Mi baj? — kérdém megállva.

— Egy hegyes kőbe botlottam. Az faj — felelte a leány. Tehát hamarosan megérezte a követ. Megsajnáltam és mintha lgy kellene annak lenni, megsimogattam az arcát. Olyan bársonyos bőre volt...

— Ugyan ne! — mondtá. Mikor már is megcsókoltam az egyik orcáját... Midőn hirtelen villám lett és ő meglátva az anyját, utánna futott és engem a faképnél hagyott...

Először életemben történt meg én velem, hogy megcsókoltam egy leányt, melyet aztán nem láttam soha többé!..

Pedig mikor a sötétben előre haladtam azzal a leánnyal, úgy tűnt elő nekem, mintha valaminek kellene történnie én velem. Mintha valami nagy boldogsággal néznék elébe. Mintha a leányhoz és én hozzám a szerencse angyala szegődött volna, a ki elvezetne bennünket a boldogság magas régióiba. A szerelem édes dülőibe... Meglehet, hogy már régóta férjnel van az a leány. Meglehet, hogy már nem is gondol rám. Tán nem is gondolt soha... De én most sem tudom elfelejteni. Komoly professzor létemre sem tudom elfelejteni azt az egy csókot — a sötétben. Még most is érzem olykor — a karomon azt a husos, puha, gömbölyű kart. Hallom suhogni szoknyácskáját. És okulárés szemeim előtt nem egyszer, örült sebessen forog egy fehér hattyu... Mégis csak igaz van »Páris«-nak, mikor azt éneklí, hogy:

»Szeretni édes, szeretni jó.

Szeretni vétkes, üdvöt adó,«

Hát még először?.. Először szeretni! Nos az első szeretém is csak egy — fehér hattyu...

arányban vannak szerintem azok a szavak amelyekben Kossuth és Széchenyi szelleme összelelkezik és örökös dicsőségben egyedül áll az a kis község, amely együtt tudta a modern Magyarország megteremtőinek emlékét megörökíteni. Nem, mint a kormány tagja jöttem ma ide, hanem mint magyar polgár mint függetlenségi pártnak elnöke és vezére. Részt jöttem kérni magamnak az önök lelkesedéséből, erőt jöttem meríteni az önök hazafiságából, hitet és reményt jöttem magamba szívni abból a fényből, hogy a magyar nép nem felejt el az ő nagyjait, akik a hazának szentelték egész életüket, mert a néphála és a nép megemlékezése a legnagyobb bizonyítéka annak, hogy azok a nagy eszmék, melyek Széchenyit és Kossuthot lelkesítették, nem haltak ki az öregekkel, akik velük éltek, velük küzdöttek, velük szenvedtek. Többen ismételték a mai ünnepen Széchenyi Istvánnak azt a mondását, hogy Magyarország nem volt, hanem lesz. Még ma is ott vagyunk, hogy a jövőről kell beszélni és nem a jelenről. De az a megnyugvásunk megvan, hogy a jelenben egy, a nemzettel szívben és lélekben együttérző és a nemzettel összeforrt kormány intézi a jelent s a jövőt, mely Isten kezében van, a jelenből fog kialakulni, úgy, mint az éltető kalász a magból.

A nemzettel együtt küzdöttünk, midőn a küzdelemnek volt az ideje; együtt munkálkodunk ma, midőn a nemzet és királya együtt akarnak alkotni jót, hasznosat, áldásosat és ne adja bár a végzet, de ha kellene lenni, együtt küzdenénk ismét, ha a honfiai kötelesség ezt az utat jelölné ki nemzetünk számára és a mi számunkra. Es most, legyen a leleplezett két szobor a zárandoklási helye a közönség és vidék lakóinak, gyarapodjanak ezek hazafiságban és adja az Isten, hogy az a függetlenségi párt, amely ez országnak már is nagy többségét képezi és amelynek nevében szólott hozzám Széchenyi Aladár gróf, nagyérdemű pártelnökük, mindig és mindig nagyobb erőre jusson ebben a megyében, mert a függetlenségi párt eszméi össze vannak forrva mindazzal, ami magyar dicsőség, magyar remény, magyar jövő. Az Úr Isten áldja meg önöket.

A tisztelgést bankett követte, melyen egymást érték a felköszöntők. A banketről táviratilag üdvözölték Széchenyi Béla gróf koronáért és Kossuth Lajos Tivadart.

Ezután az asztalbontás, majd az elutazás következett. Utközben Kaposvárott Kossuth és kíséretének különvonata megállott, hol több ezerre menő lelkes közönség a 69-es Kossuth zászló alatt várta Kossuth Ferencet, kit Thaly László a kerület népszerű képviselője felkért arra, hogy a pártnak ezen ereklyéjét, melynek emléke édes atyja dicsőséges megválasztásához fűződik — áldja meg Mire Kossuth Ferenc hosszabb beszédében Isten áldását kérte a zöld selyem lobogóra. A beszéd után a vonat, a Himnusz hangjaitól kísérve kirobogott a pályaudvarból.

A vármegye rendkívüli közgyűlése.

Somogyvármegye törvényhatósági bizottsága Kapotsfy Jenő főispán elnöklete alatt október hó 20-án rendkívüli közgyűlést tartott, melynek egyetlen tárgysorozata II. Rákóczi Ferenc és bujdosó társai hamvainak hazaszállítása alkalmával rendezendő ünnepségekben való részvétel módozatainak megállapítása volt.

A miniszterelnöknek az ünnepségre vonatkozó leiratát Krieger Ödön th. főjegyző felolvastván, Kapotsfy Jenő főispán mondott kiválóan szép és hazafias beszédet.

Majd felolvastatott Széchenyi Aladár gróf, Berzsenyi Gerő dr. és Andorka Elek dr. indítványa, melyben a Rákóczit és Berzsenyit, valamint bujdosó társait diffamáló 1715. évi 49. törvénycikk idevonatkozó részének eltörlését, Rákóczi érdemeinek törvénybe iktatása, emlékére Budapesten egy szobor felállítását, továbbá, hogy október 29-én, midőn a bujdosó nagyok hamvait a hazai földben elhelyezik, nemzeti ünnepnek mondassék ki, Rákóczi és bujdosó társainak emléke és érdemei jegyzőkönyvben örökítessenek meg s hogy a temetés napján az egész vármegyében mindenütt a harangok megszólaljanak s az összes iskolákban az előadások szüneteljenek.

Ez indítvány elfogadását Berzsenyi Gerő dr. magasszárnyalású költői beszédében kérte, Andorka Elek dr. szintén ily kéréssel fordult a közgyűléshez.

Kapotsfy Jenő főispán még azt indítványozta, hogy egyttal ő felségének ez elhatározásáért halás köszönetét fejezze ki a vármegyére.

Az indítványok egyhangulag elfogadtattak.

Sárközy Béla alispán indítványára végül elhatározatott, hogy a főispán és alispán vezetése mellett, küldöttség kísérelje a fejedelmi hamvakat Kassára és Késmárkra. A diszkrétetben résztvevők közül Hoyos Miksa gróf, Somssich László gróf és Somssich Miklós fényes magyar nemzeti díszöltözetben, zászlókkal és csatlósokkal, lovon fognak megjelenni.

Rusa Ernő dr. indítványára, az elmondott beszédek kinyomatása s a bizottsági tagok részére leendő megküldése elhatározatott.

Krónika a hétről.

(A bujdosók hamvai. — A Népszínház mecenásai. — A pékmunkások sztrájkja. — Költségvetés a házban. — Korányi Frigyes jubileuma. — A nők választójoga. — Zichy Jenő gróf esete. — A katona szabadító orvos tragédiája. — Ötletes szélhámos.)

Serényen folynak az előkészületek országszerte. Rákóczi és bujdosó társai hamvainak hazahozatalakor végbemenő nagy-szabású ünnepségek körül. Mert e ritka ünnepből részt kér és részt vesz a nemzet, az a nemzet, mely dicső nagyjait, felejthetetlen hőseit, önfeláldozó vitézeit csudás fényvel, lángoló szeretettel szokta ünnepelni. Az ünnepségek középpontja természetesen a főváros lesz és a rendező-bizottság már készen van a teljes programmal. Oly szokatlannal pompásnak ígérkezik ez az ünnepség, hogy a külföldiek érdeklődését is felkeltette s özönnel fognak ellátogatni hazánkba, hogy láthassák, mint ünnepli a magyar nemzet szabadságharcának hőseit.

Isten Hosztalek! Ez lett rövidesen a szálló ige a fővárosban. Az egész Népszínház kezdve az igazgatótól egészen le a portásig földig süvegelte Hosztalek Nándor urat, a Népszínház jövő igazgatóját, vezérszillagát, mecenását, ki millióival ki akarta ragadni a Népszínházat abból a kátyuból, melyben megfeneklett. Két hétig bolondította Hosztalek ur az egész színházat, míg rájöttek, hogy közönséges szélhámos, vagy bolond, a kinek csak a képzeletben voltak meg a milliók. Mikor rájöttek a turpisságára, jól eldönggették Hosztalek direktor urat, a ki most kicsiny hónapos szobájában tovább kesereghet a rövid ideig tartó direktorságon.

A pékek még mindig sztrájkolnak, de azért a főváros nem érzi hiányát a kenyérnek, legfeljebb nélküli a zsemleket, ami nem nagy baj, mert hát van helyébe tejskenyér. A pékmunkások — állításuk szerint — mindvégig kitaranak s addig hallani sem sem akarnak a munkáról, míg követeléseiket a mesterek nem teljesítik. Ezek meg a leg-

határozottabban visszautasították a sztrájkoló követeléseit, mert győzik a kenyérsütést a nélkül, hogy a katonai pékek segédletét kellene igénybe venniük, másrészt, ha megadnák a munkások kérését, a péksütemények árát kellene felemelniük s ez a közönség rovására menne, amit hasonlóképp nem akarnak. Majd elválnak, hogy ki győzi jobban.

A parlament ismét ülésezett. Wekerle Sándor miniszterelnök beterjesztette a nagy költségvetést az 1907. évre, a mely összeg nem kevesebb, mint 1260 millió. Csekélység. Ebből mennyit emészt fel a katonaság No de ez előtt szemet hunynánk, ha csakugyan a milliók-közül sokat arra fordítanának, a mire a kormányelnök ígerte; értjük a szegény tisztviselők, vasutasok fizetés javítását, a tanítók támogatását, iskolák létesítését, több beruházást, a mi által munka adatnék sok munkanélkülinek. Így szívesen járulunk hozzá a milliókhoz.

A magyar orvosi tudomány büszkesége, Korányi Frigyes professzor most ülte meg 40 éves orvosi jubileumát. Hosszu pályafutását az emberiség javának szentelte és adja Isten, hogy minél tovább szentelhesse. Neki köszönhetjük, hogy oly hatalmas klinikánk van, a hol naponta száz meg száz szegény beteget kezelnek díjtalanul. Mikor működését megkezdette, akkor szerény két szobából állott a rendelő intézet, mellette egy segédtanár és egy szolgáló. És most? Minden betegnek külön korosztálya, rendelőszobái vannak; a professorok mellett egy csomó asszisztens működik. A volt tanítványai közül Kéty Károly tanár, szintén ösmert elsőrendű szakprofesszor, köszöntötte fel Korányi Frigyes tanárt, ki a szép üdvözlésre könnyezésig megható szavakban válaszolt.

Hiába, a nők erősen szervezkednek, mozgolódnak és mindenáron jogaik kivívását akarják; első sorban a szavazati jogra aspirálnak és ennek érdekében minden követ megmozgatnak. Világhírű női agitátorok látogatnak el hozzánk és ékes hangu, mely gondolkodásra valló beszédekben fejtegetik a feminizmus áldását. Az elmúlt héten is két vendégünk volt. Chapman Cott és Aletto Jacobs dr. kiváló feministák személyében. Mind a ketten kifejtették a feminista nézeteiket és erős agitációt hirdettek a nők választójogának érdekében. Beszédek meghallgatásán az intelligens női közönség java részt vett és élénk érdeklődéssel hallgatták meg mindvégig az érdekes előadásokat.

Zichy Jenő gróf a nyáron tudvalevőleg néhány hetet szanatóriumban töltött. Erről a szanatóriumi tartózkodásáról valóssággal szenzációs részletek kerültek nyilvánosságra, melyek arról szólnak, hogy a grótot akarata ellenére fia és két közeli rokona záratta a szanatóriumba. Képviselő-ről lévén szó, Ugron Gábor a gróf mentelmi jogának megsértése címén interpellált s ennek következtében az ügy tényleg a mentelmi bizottság elé utasított, megbirálás végett.

A sátorlajuhelyi törvényszéknél nagy feltűnést keltett bűnpör tárgyalásába fogtak e héten. Grünfeld Vilmos dr. sztrófkói vagyonos járási orvosról és anyakönyvvezetőről kiderült ugyanis, hogy a zsidó hitközségi anyakönyvbe bejegyzett fiúneveknek leánynevekre való átváltoztatásával egész sereg izraelita ifjút kiszabadított a katonaságtól. A bűnpör tárgyalása azonban csak a közvádó vádbeszédének elmondásáig haladt,

amikor a bűnös orvos összeroskadva az ellene emelt vádak súlya alatt — hirtelen meghalt. Így hát csak a néhány segédkező bűntárs ellen lehetett folytatni a tárgyalást.

*

A szélhámosok köréből még nem vett ki az élelmesség. Berlinben valaki olyan stiklit követett el, mely viccnek tagadhatatlanul jóízű és felülmúlja a népszínházi Hosztalek tréfáját, de ha tényleg meg nem történt volna, valószínűleg látszanék. Fogja ott magát egy szellemes svindler és hamisít egy kabinetrendeletet, az utcán megállítja az őrség katonáit, kiviszi őket egy közeli helységbe, Köpenickbe és ott letartóztatja a polgármestert és a pénztárost, elszedi a pénztárban talált 4000 márkát és azután szép szerével tovább áll. Mindezt pedig azzal az egyszerű eszközzel éri el, hogy katonatiszti, kapitányi egyenruhába bujt. Berlinben bortal ütök az alkaptány nyomát, dora verik a szenzációs esetet — a világ meg hatalmasan kacag a jól sikerült csinyen.

H I R E K.

— **Az állandó választmány ülése.** Az állandó választmány folyó hó 20-án tartotta K a p o t s f y Jenő főispán elnöke alatt ülését, melyen a november hó 5-én tartandó évnegyedes rendes közgyűlés elé kerülő ügydarabok tárgyalattak. Fontosabbak voltak, Vasvármegye törvényhatóságának egy sztrájk-törvény szakasz iránt a képviselőházhoz és a kormányhoz intézett felirat támogatása, ami elhatározottat. M a r Gyula volt alispán arcképének a november hó 5-iki közgyűlésen leendő leleplezése. Az ebtartási, a kéményseprő-ipar és lótenyésztési szabályrendelet módosítása. A kaposvári honvédtiszti étkezde bérletéhez évi 200 korona segély megadása javasoltatott. A nemzeti sajtó ellen leendő intézkedés végett, a kormányhoz felirat fog intézteni.

— **A mocsolád—tab—síófoki vasut** műtanrendőri bejárása október hó 22-én fog megejteni s a vasut a következő napon, október hó 23-án adatik át a forgalomnak.

— **Uj templom.** A kaposvári ev. ref. egyház presbyteriuma f. hó 18-án délután 4 órakor bontotta fel az új templom, lelkészlak és melléképület építésére beérkezett egyetlen s általán összegben — minden utómunka kizárásával — tett 140 ezer koronás ajánlatot. E szerint az 1902. év tavaszán készült költségvetés szerint 98 ezer koronával előirányzott építkezés 4 év alatt a munka és anyag árak emelkedése miatt meglepően felemelkedett. Mégis a presbyterium felelőssége érzetében — az építkezés megkezdését vélelmezi a vasárnap, f. hó 21-én d. e. 11 órakor a templomban tartandó közgyűlés előtt, miután a még mindig várható építési áremelkedés mellett a halogatást hátrányosnak tartja.

— **Felolvasó estély.** A Kaposvári Iparos Ifjuság Önképző Egyletének műkedvelő osztálya 1906. évi október hó 21-én (vasárnap) Irányi Daniel-utcai helyiségében jótékony célú, zártkörű felolvasó-estélyt rendez. Műsor: 1. A magyar ipar fejlesztése. Felolvassa: Horváth Árpád műszaki tanácsos. 2. Kakas ülön vig monológ. Előadja: Lovrits Károly. 3. Pénz nélkül vig monológ. Előadja: Nyári Gyula. 4. Részlet Petőfi „Apostol” című költeményéből. Szavalja: Zentai János. Kezdeté este 8 órakor.

— **Eljegyzés.** Özv. Varga Károlyné kaposvári lakos leányát Matildot — dr. Varga Lajos rendőrfőkapitány nővérét — a mai napon eljegyezte Szaflárszky Andor városi új számvevő.

— **Gyászrovat.** Özv. Langsfeld Mórné szül. Krammer Mari folyó hó 18-án, életének 65-ik évében elhunyt.

— **Az ünneprontók megbüntetésé.** Folyó hó 14-én Kossuth Ferenc átutazása alkalmával a vasut állomásnál történt rendezavarás két főtettesek, Véber Imre és Kohn Jenő szabó segédek felett Csörsz Lajos alkaptány ma ítélkezett. A nevezetteket 50—50 korona pénzbüntetésre vagy behajthatatlanság esetén 3—3 napi saját költségükre eltöltendő elzárással ítélte és végül Kaposvár város területéről mind idegen illetőségűeket örökre kitiltotta.

— **A szociálisták működnek.** Az országot elárasztották a szociálisták fölszólításokkal, melyekben arra biztatják a mezei munkásokat, hogy ne kössék meg télen az aratási szerződést, mint eddig szokták, hanem várják meg a tavaszt. Az ügyészség több helyen lefoglalta a nyomtatványokat.

— **Rákóczi-emlékfűzet.** II. Rákóczi Ferenc és bujdosó társainak hazahozatala alkalmával rendezendő országos ünnepekből a tanítványok is kivesszik a maguk részüket. Szerte a hazában oly nagyszabású iskolai ünnepélyeket tartanak, melyek alkalmasak a zsenge nemzedék — e jövődő Magyarország — szívében, lelkében fölébresztési, ápolni, erősíteni a haza és a haza nagyjai iránti olthatatlan szeretetet; emlékébe vénsni a nemzeti martírok neveit, martíromságuk történetét, hogy tanulja tisztelni, szeretni, áldani az ősök emléket s inádni a hazát, a melynek határain kívül nincs számunkra hely...

Hogy e rendezendő iskolai ünnepélyek programja mennél gazdagabb, mennél egyöntetűbb legyen, hogy az aránylag rövid előkészületi időt mind a tanfériak, mind pedig a tanulók jobban fölhasználhassák, munkáját megkönnyítsék; a tankönyvvállalatairól országsszerte ismert Polatsek-féle könyvkereskedés (Temesvár) úgy az elemi, mint a polgári és középiskolák igényeinek megfelelő s rendkívül gazdag tartalmú Rákóczi-emlékfűzeteket adott ki. A fűzetkéket a vallás- és közoktatásügyi miniszter 36.791. sz. a. k. rendelete alapján Szeghalmi Gyula polg. isk. tanár állította össze, kinek nem egy tudományos és szépirodalmi munkájáról volt már alkalmunk lapunk hasábjain megemlékezni.

Tájékoztatóul fölsooljuk a fűzetkéket tartalmazó főbb pontjait:

1. 2—4 hangra letett dalok: Nagy majtényi sikon, — Rákóczi, — Őszi harmat után, — Balogh Ádám nótája, — Kuruc dal 1705, Kuruc tábori dal — Bujdosók dal 1710, — Csinom Palkó stb.

2. Próza: Rákóczi szelleméhez. R. emlékezete. Két szabadságharc. A tárogató regéje. Zrínyi Ilona. A bujdosók sirjai. Emlébeszéd. Két szegénytörvény. Kuruc furlang. A Rákóczi-kor nevezetesebb eseményei stb. Ezenkívül 16 szebbnél-szebb költemény s a szöveget kísérő 12 kép.

Miután tehát úgy a népiszkolai, valamint a középiskolai kiadás felőleli a Rákóczi-ünnepélyek programjának teljes anyagát; e fűzetkéket melegen ajánljuk nem csupán a tanfériak, de a Rákóczi-ünnepélyeket rendező különféle egyesületek, társulatok s általában a nagyközönség különös figyelmébe.

Megjegyezzük végül, hogy a 32 oldalas népiszkolai kiadás példányá 24 fillér; a polgári és középiskolák számára készült 48 oldalas kiadás pedig 36 fillér. Megrendelések a Polatsek-féle könyvkereskedésnek Temesvárra küldendők.

K ö z g a z d a s á g.

Szövőszéket! Posztógyárat! Ruhának valót!

Talán meg is unták már az újságolvasók, annyszor irtam a kendertermelésről. És arról is, hogy mennyire fájhat az embernek a lelke, mikor látja, hogy a szomszéd ország javára épített közlekedési utaink és a szomszéd ország javára teremtődött egyoldalú kereskedelmünk kiütötte iparsaink kezéből a szerszámot s tűzetette háziasszonyaink szövőszékeit is.

Háziiparunknak, a szövőszékek csatogásának elnémitása s hivatásos kézműveseinknek megbénítása — megannyi tördőfés a nemzet testébe.

Szóllottam ezek között arról is már sokszor, hogy eme gyakorlati foglalkozások mellett magasabbra törő szellemnek is megtalálhatjuk a csiráját magyar népünkben; hogy épen itt Vas, Zala és Somogyvármegyéknek a magyar népében mennyi istentől adott adomány, tehetség van a faragászatra, mely ha nem gyakorlatias hasznosságú is, de művészi s mennyi elejtett tehetség van a fa és fémmipari, gépipari mesterségekre, melyek gyakorlatiak is, művésziek is. A művészet istene ellen, a magyar géniusz ellen való vétek ezeket a tehetségeket ott hevertetni egy-egy kondásnak a kunyhójában. Mert nincs az országnak eme részében egyetlen iparművészeti iskola.

Erről most nem, csak az előbbiről akarok szót tenni, hogy egy szóba foglaljam: a posztó féle gyárakról. De erről sem valami vezércikkese formában, hosszú kacskaringós, méltóságos stilizálással. Csupán egy megszólítással, figyelmeztetéssel. Hogy el ne felejtjük.

Tulipános magyar világ! Magyar védő egyesületeknek központjai, zalai fiókjai, tulipanszövetségnek tagjai, intéző körök, hatóságok, vezető férfiak! Gondolkozzatok és dolgozzatok azon, hogy ruhának valót hazulról vásárolhassunk, hogy legyen vármegyénkben egy posztó-féle gyár, s hogy legyen az országban több is, hogy legyen minden vármegyében legalább egy.

Általában tizannyinál is többet költünk ruházatra, mint eledelre. Az eledelt megtermi a saját földünk. De a tiszerte több költséget igénylő ruhaneműt, készen, vagy készületlenül, külföldről hozzuk; mert erre alig van két három gyárunk egész nagy országunkban. Nem kacagás e ez? Nem gyalázat e ez?

Ezért van, hogy ruhaneműkért sok száz milliókra megy a külföldre dobott kiadásunk.

És elsősorban ide kell szövőszéket, posztógyárat állítani e szerencsétlen ut-hálózatba, ahol Bécsnek torkában vagyunk.

Nem kell ide több magyarázat, sem több sallangos mondat, csupán ismétlése annak, mindennap hangos ismétlése, hogy: országos és megyei vezetők, társadalmi egyesületek! szövőszéket, posztógyárat legalább egyet minden megyébe!

Mi tehát, házunk előtt söpörve arra törekedjünk, hogy első sorban legyen nekünk is egy posztógyárunk.

Borbély György.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Rusa Ernő.

Morgos József elsőrendű polgári-, papi- és katonai egyenruha-szabó
Kaposvár, a megyeház mellett.

Ajánlja nagyválasztékban felszerelt raktárát a legkitűnőbb honi és angol szövetekből. Disz-
magyar öltönyök és liberriák legjutányosabb ár mellett készítettnek.

Ne mulasszon el kérni ingyen

és bérmentve prospektust és mintákat a **legjobb stíriai**

férfi és
női lodenből

vadászatra, turisztikára és erdészetre, valamint az összes divatszövetekből férfi és gyermeköltönyökre, felöltőkre, — ulsterekre, a legolcsóbbtól a legfinomabb minőségig, az általánosan jóhírnévnek örvendő első és legnagyobb loden kiviteli cégtől —

Oblack Vince,

cs. és kir. udvari posztózállító

Graz, Murgasse 9/c.

Ha

köszvényben, reumában,
ischiában szenved

vegyen egy üveg
d. FLESCH-féle

köszvény-szeszt,

mely csúzt, köszvényt, reumát, kéz-, láb-, hát-, és derékfájást, kezek és lábak gyengeségét, fájalmakat és daganatokat biztosan gyógyít. Hatása a legrövidebb idő alatt észlelhető. — Kapható

dr. Flesch E. M.

„Magyar Korona“ gyógyszertárában
Győr, Baross-ut 24. szám.

Másfél deciliteres üveg ára 2 korona. Huzamosabb használatra való „Családi“ üveg ára 5 kor., 3 kis, vagy 2 „Családi“ üveg rendelésnél már bérmentve utánvételt küldjük.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek

e lap

kiadóhivatalában.

Érvényes 1906. október 1-étől.

A Kaposvárra érkező és Kaposvárról induló vonatok menetrendje.

1 vonat száma	Állomás	Érkezik	Indul	Jegyzet
Budapest—Fiume				
1002	Kaposvár	d. e. 11 óra 24 p.	d. e. 11 óra 25 p.	gyorsvonat
1004	„	este 10 óra 27 p.	este 10 óra 28 p.	gyorsvonat
1006	„	d. u. 3 óra 02 p.	d. u. 3 óra 10 p.	személy vonat
1008	„	éjjel 3 óra 55 p.	éjjel 4 óra 01 p.	személy vonat
Fiume—Budapest				
1001	Kaposvár	d. u. 5 óra 24 p.	d. u. 5 óra 25 p.	gyorsvonat
1003	„	éjjel 4 óra 55 p.	éjjel 4 óra 56 p.	gyorsvonat
1005	„	éjjel 1 óra 21 p.	éjjel 1 óra 31 p.	személy vonat
1007	„	d. u. 12 óra 51 p.	d. u. 1 óra 15 p.	személy vonat
Ujdombovár—Gyékényes				
1010	Kaposvár	este 7 óra 05 p.	este 7 óra 17 p.	személy vonat
Gyékényes—Ujdombovár				
1009	Kaposvár	d. e. 8 óra 44 p.	d. e. 8 óra 52 p.	személy vonat
Gyékényes—Ujdombovár				
1041	Kaposvár	este 7 óra 47 p.	este 8 óra 10 p.	teher vonat személy szállítással
Ujdombovár—Gyékényes				
1042	Kaposvár	reggel 7 óra 26 p.	reggel 7 óra 41 p.	teher vonat személy szállítással
Mocsolád—Kaposvár				
4311	Kaposvár	reggel 8 óra 36 p.	—	
4314	„	este 7 óraker	—	
Kaposvár—Mocsolád				
4312	Kaposvár	—	reggel 5 óra 06 p.	
4314	„	—	d. e. 3 óra 25 p.	
Fonyód—Kaposvár				
4401	Kaposvár	reg. 7 óraker	—	
4403	„	este 9:38 p.	—	
4411	„	d. u. 2:45 p.	—	
Kaposvár—Fonyód				
4402	Kaposvár	—	d. u. 1:18 p.	
4404	„	—	d. u. 3:30 p.	
4412	„	—	reg. 7:30 p.	
Szigetvár—Kaposvár				
4511	Kaposvár	reg. 7:21 p.	—	
4513	„	d. u. 3:15 p.	—	
Kaposvár—Szigetvár				
4512	Kaposvár	—	reg. 5:16 p.	
4514	„	—	d. u. 3:15 p.	
Barcs—Kaposvár				
4611	Kaposvár	reg. 7:20 p.	—	
4613	„	este 9:28 p.	—	
Kaposvár—Barcs				
4612	Kaposvár	—	éjjel 4:06 p.	
4614	„	—	d. u. 3:45 p.	

RÓZSA JÁNOS

Kaposvár, Fő-utca 31. sz.

SAJÁT HÁZÁBAN.

Ajánlja a legujabb gépekkel felszerelt

vegyészeti ruhatisztító
és gőzműfestő intézetét,

mely bármelyik külföldi gyárral felveszi a versenyt.

Nálam tisztított ruhákért jótállok, hogy a foltok
nem ütnek vissza.

*Kérem a modern vegytisztítást ne tessék a szabófolt
tisztítással összetéveszteni.*

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

WÄGNER a „Hangszer Király“

összevlogatott

iskola-hangszer

csoportja

15 drb összesen csak **5** forint

és pedig:

- 1 iskola-hegedü jávorfából jó hanggal,
- 1 hegedü vonó, bükkfából tolokával
- 1 hegedü tok, amerikai bőrvászonból, vonó-
tartóval,
- 1 hegedü hangoló-sip tokban,
- 2 „ nyereg, szép faragott minta,
- 1 „ gyanta, különleges, dobezban,
- 1 „ hangtompító, finom ébenfából,
- 6 „ hur, igen jó minőségű,
- 1 hasznos ajándék deákok részére.

15 darab összesen csak 5 forint. Ugyanezek
még finomabb kivitelben 8 forint.

Legujabb szabadalom. hangszerem
egy órai gyakorlat után bárki
játszani tud.

Arjegyzéket ingyen küldök.

WÄGNER a „Hangszer Király“

Budapest, VIII., József-körút 37/39.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

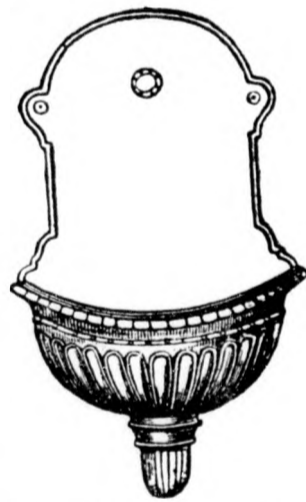
Részletfizetésre

porcellán és
üvegszervizek,
lámpák, china-
ezüst.

Kérésre képes színes árlap ingyen. Ugyanitt utazók
felvétetnek, kik vendéglősöket, kerkedőket és
henteseket látogatnak, híres szegedi paprika el-
adásával sokat kereshetnek.

1 kiló világhírű szegedi paprika 3 frt. utánvétellel.
Ivánkovits Károly és fia, Szegeden.

Nyomdai munkákat
 jutányos áron készít
Hagelman Károly
 könyvnyomdája
Kaposvár.

TAKY FERENCZ

okl. gépész, villany- és vízvezeték-szerelő
KAPOSVÁR, KORONA-UTCZA 14. SZ.

Van szerencsém a n. é. közönség szives
tudomására hozni, hogy a jelen kor igényeit
teljesen kielégítő

villany, vízvezeték, telefon

és villamos-csengő felszerelésére, valamint
bicikli, varrógép, villany- és benzinmotor, ugyszintén min
dennemű mechanikai gépek javítására

Electrotechnikai Műhelyt

rendeztem be.

A városi villanytelep szolgálatából kilépve, ezen nagyszabású
műhely felállítására azon cél vezérelt, hogy bő tapasztalataim s
szaktudásom révén városunkban egy oly iparágat honosítsak meg,
melyet a nagyközönség eddig nélkülözni volt kénytelen.

A villamos világításnál előforduló zavarokat a leggyorsabban
és legjutányosabban eszközlöm.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, vagyok
teljes tisztelettel

Taky Ferencz

okl. gépész, villany- és vízvezeték-szerelő.

Magánvízvezetékek felszerelését igen jutányos áron
vállalom el.